

K-W-L กับการพัฒนาการอ่าน

ดร.ศิริรัตน์ สิ้นประจักษ์ผล*

K-W-L เป็นรูปแบบการสอนอ่านอย่างง่าย ๆ ที่จะช่วยให้ครูผู้สอนกระตุ้นผู้เรียนให้อ่านบทอ่านได้โดยใช้พื้นฐานความรู้จากประสบการณ์เดิมและความสนใจของนักเรียน โดยเฉพาะเมื่ออ่านบทอ่านที่ไม่เกี่ยวกับการเล่าเรื่องหรือบรรยายความ แต่เป็นการอ่านบทอ่านประเภทที่ให้ข้อเท็จจริงหรือข้อมูลต่างๆ รูปแบบการอ่านแบบ K-W-L นี้ จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการอ่านได้ถ้าให้ผู้เรียนอ่านไปด้วยคิดไปด้วย

ความหมายของ K-W-L

K-W-L เป็นตัวย่อภาษาอังกฤษจากคำว่า Know - Want to know - Learn ซึ่ง ดอนน่า เอ็ม โอเกิล (1988) เป็นผู้คิดรูปแบบขึ้น โดยเสนอว่ารูปแบบการสอนอ่านชนิดนี้ประกอบด้วยหลักการสำคัญ 3 ประการ คือ

K (Know) เป็นขั้นที่ ผู้เรียนระลึกว่าตนเองรู้อะไรเกี่ยวกับหัวข้อของบทอ่านที่จะอ่าน

W (Want to know) เป็นขั้นที่ ผู้เรียนสามารถบอกได้ว่าต้องการจะทราบอะไรจากหัวข้อที่จะอ่าน

L (Learn) เป็นขั้นที่เมื่อผู้เรียนอ่านบทอ่านดังกล่าวจบแล้ว ผู้เรียนสามารถบอกได้ว่าได้เรียนรู้อะไรจากหัวข้อหรือบทอ่านนั้น

ความรู้เดิมก่อนการอ่านของผู้อ่านเป็นสิ่งสำคัญที่มีอิทธิพลกับผู้อ่านเมื่ออ่านและแปลความจากสิ่งที่อ่าน (แอนเดอร์สัน, 1977) ดังนั้นเพื่อเป็นการช่วยพัฒนาการอ่านของผู้อ่าน ผู้อ่านควรจะนำความรู้จากประสบการณ์เดิมที่ผู้อ่านทราบเกี่ยวกับหัวข้อที่จะอ่านมาเชื่อมโยงกับความรู้

*อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

ที่ได้จากการอ่านในแต่ละครั้ง แล้วปรับความรู้เดิมและความรู้ที่ได้จากการอ่านให้สอดคล้องกัน เพื่อสร้างความเข้าใจในการอ่านให้เกิดขึ้น (แอนเดอร์สัน และพิเซอร์ท, 1978, แบนส์ฟอร์ด, 1983)

งานวิจัยหลายเรื่องได้ให้ความสำคัญในการนำความรู้หรือประสบการณ์เดิมของผู้อ่านมาเกี่ยวข้องกับ การอ่าน แต่การสอนอ่านในโรงเรียนต่างๆ มักจะละเลยการให้ความสำคัญที่จะพูดถึง การนำความรู้หรือประสบการณ์เดิมของผู้เรียนมาเกี่ยวข้องกับการอ่าน

ครูส่วนใหญ่มักจะสอนด้วยการบอกผู้เรียนว่าพวกเขาจะอ่านเกี่ยวกับเรื่องอะไรและทำไม พวกเขาควรอ่านเรื่องนั้นๆ เดอร์คิน(1984) ได้สังเกตเห็นชั้นเรียนที่สอนการอ่านและพบว่าครูผู้สอน มักจะละเลยที่จะซักถามพื้นความรู้หรือประสบการณ์เดิมเกี่ยวกับเรื่องที่กำหนดให้ผู้เรียนอ่าน

เพื่อเป็นการช่วยครูผู้สอนให้เห็นความสำคัญเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เรียนนำติดตัวมาก่อนการ อ่านในแต่ละครั้ง ครูควรจะทำแบบอย่างโดยการซักถามผู้เรียนให้เห็นความสำคัญของแหล่งความรู้ที่สะสมอยู่ในตัวผู้เรียน และพัฒนาการอ่านในรูปแบบ K-W-L จนผู้เรียนสามารถใช้ด้วยตนเอง ทุกครั้งที่อ่านบทอ่านต่างๆ

โอเกิล (1988) พบว่าการสอนอ่านโดยใช้ K-W-L จะมีประโยชน์มากถ้าครูได้พัฒนา และใช้สอดแทรกในการสอนประจำวัน ผู้เรียนจะมีปฏิริยาโต้ตอบกับวิธีสอนแบบนี้อย่าง กระตือรือร้น เพราะพวกเขาได้ใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมมาเกี่ยวข้องกับสิ่งที่เขาอ่านได้ และ ครูผู้สอนก็สามารถประเมินการอ่านของผู้เรียนได้ทางหนึ่งด้วย

การนำ K-W-L ไปใช้

K-W-L เป็นขั้นตอนที่ไม่สลับซับซ้อน ครูผู้สอนสามารถใช้สอนการอ่านได้ทั้งในภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ขั้นตอนเมื่อนำ K-W-L ไปใช้ในกิจกรรมการอ่าน ครูผู้สอนสามารถ ปฏิบัติตามลำดับขั้นตอนอย่างง่าย ได้ดังนี้

ขั้น K ผู้เรียนทราบอะไรเกี่ยวกับหัวข้อหรือบทอ่านที่จะอ่าน ครูผู้สอนและผู้เรียนจะ ร่วมกันอภิปราย สนทนาเกี่ยวกับข้อมูลที่ผู้เรียนทราบในหัวข้อหรือบทอ่านที่อ่านและบันทึกลงใน ใบงานที่เตรียมไว้ในช่อง ที่ 1

ขั้น W ผู้เรียนตั้งคำถามที่ต้องการทราบจากเรื่องที่อ่าน ผู้เรียนจะบันทึกคำถามลงในช่อง ที่ 2

ตารางสำหรับกรอกข้อมูลตามขั้นตอนของ K-W-L

1. K ทราบ	2. W ต้องการทราบ	3. L สิ่งที่เรียนรู้หลังการอ่าน	หมายเหตุ

ขั้น L หลังจากอ่านบทอ่านนั้นๆ แล้ว ผู้เรียนจะบันทึกข้อมูลว่าได้เรียนรู้อะไร เพิ่มเติมจากในขั้น K และ W เมื่อจบขั้น L ครูผู้สอนอาจจะให้ผู้เรียน ทำงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มเพื่ออภิปราย ซักถามข้อมูลจากสิ่งที่ได้อ่านไปแล้ว

ถ้าเป็นบทอ่านที่มีข้อความยาวๆ ครูผู้สอนจะให้ผู้เรียน สะท้อนความคิดในแต่ละตอน โดยใช้ K-W-L และทบทวนในแต่ละขั้นตอนว่าได้เรียนรู้อะไรบ้างจนจบบทอ่านและอภิปราย ซักถามร่วมกันอีกครั้ง

ตัวอย่างการอ่านบทอ่านเรื่องเต่าทะเล โดยใช้ วิธี K-W-L

ขั้นที่ 1 ครูผู้สอนจะให้ผู้เรียนระดมความคิดซึ่งอาจจะเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มก็ได้ว่า พวกเขามีความรู้หรือทราบข้อมูลเกี่ยวกับเต่าทะเลมากน้อยเพียงใด ครูผู้สอนจะทำหน้าที่เป็นผู้จดบันทึกสิ่งที่ผู้เรียนร่วมกันอภิปราย และทำหน้าที่ที่จะถามคำถามให้ตรงประเด็นกับสิ่งที่ผู้เรียนจะอ่าน เช่นอาจจะถามโดยใช้คำว่า เต่าทะเลคืออะไร เป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิดที่จะระลึกถึงประสบการณ์เดิมของผู้เรียน แทนที่จะถามว่า พวกเขาทราบอะไรเกี่ยวกับสัตว์ที่อาศัยอยู่ในทะเลบ้างหรือพวกเขาเคยไปมหาสมุทรหรือไม่

อนึ่งถ้าครูผู้สอนถามคำถามที่กว้างเกินไปอาจจะทำให้ผู้เรียนไม่สามารถเจาะประเด็นให้ตรงกับหัวข้อที่จะอ่านได้ ในการระดมพลังสมองก่อนการอ่านจึงต้องมีเป้าหมายที่กระตุ้นความรู้หรือประสบการณ์เดิมที่ผู้อ่านมีอยู่และสามารถช่วยให้พวกเขาเข้าใจบทอ่านดีขึ้น

ถ้าปรากฏว่าผู้เรียนมีความรู้เรื่องเต่าทะเลไม่มาก ครูผู้สอนอาจจะตั้งคำถามว่า พวกเขา รู้จักเต่าชนิดต่างๆ หรือไม่ ถ้าถามในลักษณะนี้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มก็พอมีความรู้ที่จะนำเสนอได้ เมื่อ

มีอาสาสมัครที่จะตอบ ครูผู้สอนก็สามารถใช้ความรู้หรือข้อมูลตรงจุดนี้ให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้ซึ่งกันและกันได้ การระดมพลังสมองก่อนการอ่านเกี่ยวกับหัวข้อหรือบทอ่านที่จะอ่านเป็นกลยุทธ์สำคัญที่จะนำไปสู่การพัฒนาการอ่าน เมื่อผู้เรียนตระหนักว่ายังมีสิ่งที่ยังไม่รู้และไม่ทราบและข้อมูลที่อ่านจะช่วยให้ผู้เรียนได้ทราบหรือรู้มากขึ้น ผู้เรียนก็จะเกิดแรงจูงใจในการอ่านมากขึ้น

เมื่อผู้เรียนช่วยกันระดมพลังสมองเกี่ยวกับเต่าทะเลแล้วครูผู้สอนอาจจะช่วยผู้เรียนให้ฝึกจำแนกแยกแยะเนื้อหา เช่นครูผู้สอนอาจจะแยกข้อมูลที่ผู้เรียนช่วยกันระดมพลังสมองออกเป็น 3 ประเด็นเช่น ลักษณะของเต่าทะเล ที่อยู่อาศัย อาหาร ฯลฯ ถ้าผู้เรียนไม่สามารถจะแยกแยะในลักษณะดังกล่าวได้ ครูผู้สอนก็อาจจะหาบทอ่านที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันมาให้ผู้เรียนฝึกหลายๆ ตัวอย่าง ผู้เรียนก็จะสามารถแยกแยะเนื้อหาจากการระดมพลังสมองได้เหมาะสมกับประเด็น

เมื่อผู้เรียนตระหนักว่ายังมีสิ่งที่ยังไม่รู้และไม่ทราบและต้องการคำอธิบายเพิ่มเติม สิ่งนี้จะเป็นการกระตุ้นให้เกิดการค้นคว้าต่อไป และการอ่านก็จะมีจุดหมายต่อพวกเขา โดยเริ่มจากการอ่านเพื่อค้นสิ่งที่พวกเขาไม่ทราบ

ขั้นที่ 2 เมื่อผ่านขั้นระดมพลังสมองและแยกแยะข้อมูลที่ผู้เรียนรับทราบจากประสบการณ์เดิมแล้ว ครูผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนตั้งคำถามจากหัวข้อหรือบทอ่านที่จะอ่านว่าพวกเขาต้องการทราบอะไรและคาดหวังว่าจะได้ข้อมูลอะไรเพิ่มเติมจากการอ่าน กิจกรรมดังกล่าวจะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาการอ่าน เพราะอ่านเพื่อต้องการหาคำตอบจากสิ่งที่อ่านและเปรียบเทียบกับสิ่งที่ผู้เรียนได้รับรู้มาก่อนการอ่าน เป็นการรับรองความรู้และเพิ่มเติมประสบการณ์ของผู้เรียน ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะเขียนคำถามที่ตนสนใจอยากรู้และตรวจสอบหลังการอ่านว่าได้รับคำตอบที่ต้องการหรือไม่

ขั้นที่ 3 ในขั้นนี้จะเป็นการบันทึกสิ่งที่ผู้เรียนคิดว่าได้เรียนรู้จากการอ่านและตรวจสอบว่าคำถามที่พวกเขาตั้งไว้ก่อนการอ่านได้คำตอบครบถ้วนหรือไม่ ถ้าไม่ได้ พวกเขาควรจะทำอย่างไรวิธีนี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้ตระหนักว่าการอ่านเพียงครั้งเดียวจากผู้เขียนเพียงคนเดียวในบางครั้งผู้อ่านไม่สามารถจะได้ข้อมูลทุกอย่างที่ต้องการทราบได้

การอ่านโดยใช้วิธีแบบ K-W-L จะเหมาะสมกับการพัฒนาการอ่านที่ผู้อ่านต้องการทราบข้อเท็จจริงของข้อมูลต่างๆ การอ่านโดยวิธีนี้จะช่วยให้ผู้อ่านเห็นความสำคัญเกี่ยวกับกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาการอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน เช่น

- การเชื่อมโยงความรู้จากประสบการณ์เดิมกับสิ่งที่อ่านในแต่ละครั้ง
- การฝึกทักษะการตั้งคำถามก่อนการอ่านที่กระตุ้นให้ผู้อ่านมีนิสัยใฝ่หาความรู้ในสิ่งที่ไม่รู้

● การตรวจสอบหลังการอ่านจะช่วยให้ผู้อ่านมีแรงจูงใจที่ต้องการจะอ่านเพิ่มเติมและจะได้สร้างความตระหนักในการอ่านว่า ความรู้จากประสบการณ์สามารถมีการเปลี่ยนแปลงได้ถ้าความรู้จากประสบการณ์ยังคงคลาดเคลื่อนจากข้อเท็จจริง

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การอ่านโดยใช้วิธี K-W-L เป็นวิธีหนึ่งที่สามารถช่วยให้ผู้อ่านได้พัฒนาการอ่านถ้ามีการฝึกอย่างต่อเนื่อง เพราะผู้อ่านได้ใช้ทักษะการอ่านควบคู่ไปกับทักษะการคิด ทำให้การอ่านมีความหมายต่อผู้อ่านมากขึ้นในอันที่จะพัฒนาตนเองให้เป็นคนรอบรู้ด้วยการอ่าน

บรรณานุกรม

- Anderson, Richard C. (1977). The Notion of Schemata and the Educational Enterprise. A. Richard C., S. Rand J., & W. E Montagne. (Eds.) . In Schooling and the Acquisition of Knowledge Hillside, N.J. : Lawrence Erlbaume
- Anderson, Richard C., & Pichert, James W. (1978). Recall of Previously Unrecallable Information Following a Shift in Perspective. Journal of Verbal Learning and Verbal Behavior, 17, 1-12.
- Ogle, Donna. (1988). K-W-L: A Teaching Model that Develops Active Reading of Expository Text. The Reading Teacher, 39, 564 -750.

ถ้าทำอะไรด้วยสติปัญญา มิใช่ความอยากหรือความหวัง
ก็ไม่มีทางที่จะเป็นทุกข์เพราะความผิดหวัง
ดังนั้น เมื่อสิ่งใดแสดงอาการต่อต้านในลักษณะที่เรียกว่า ผิดหวัง
ก็รีบสลัดโยนทิ้งสิ่งนั้นออกไปเสียก่อน เพื่อไม่ต้องมีความผิดหวัง
แล้วก็ทำสิ่งนั้นต่อไปด้วยสติปัญญาล้วนๆ โดยไม่ต้องหวัง
จนกว่าจะประสบความสำเร็จ ๓

พุทธทาส อินทปัญโญ